

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.433/2023/5.
A felperes:	Felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	felperest képviselő szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Rendőr- főkapitányság (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (20. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 5.K.701.400/2022/19. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. augusztus 1. napjától 2022. augusztus 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot az alperes T. Rendőrkapitánysága Rendészeti Osztály Körzeti Megbízotti Alosztály állományában. A szolgálatteljesítés helye település¹, település² és település³ településekre terjedt ki. Az alperes a T. Rendőrkapitányság területén található körzeti megbízotti működési körzetekből körzeti megbízotti csoportokat (KMB csoport) hozott létre. A felperes körzeti megbízotti működési körzete a Ti KMB csoporthoz tartozott, amely Tt, valamint a város környékén található további kilenc települést foglalta magába.

[2] A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el a saját működési körzetén kívül, valamint a KMB csoport működési körzetén kívül is járőri feladatokat, járőrszolgálatot, a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) általi ügyeleti küldéseket és elővezetéseket, átkíséréseket, kísézői feladatokat, kézbesítéseket, közlekedésrendészeti feladatokat és anyagi káros közlekedési balesetek helyszínelését ellentételezés nélkül; az emiatt benyújtott szolgálati panasza elutasításra került.

A felperes keresete, az alperes védirata

[3] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszak vonatkozásában 1.072.556 forint megbízási díj és annak 2021. február 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a)-c) pontjait jelölte meg.

[4] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerúságát is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.072.556 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló, a

rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 69-70. §-aiban, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 3. d), 15., 18., 20-22., 24-25., 37., 44., 50., 54-55., és 62. pontjaiban, továbbá a Járőr-és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás 4., 5., 7., 10. és 60. pontjaiban foglaltakra alapította. Rögzítette, hogy a felperesnek a működési körzetébe tartozó település¹, település² és település³ településeken, illetve a Ti KMB csoport működési körzetében kellett eljárnia. A körzeti megbízott és a járőr is a TIK utasítása, irányítása alatt állt, ezért a TIK ugyanolyan feladatokat adhatott részükre. A felperesnek, mint körzeti megbízottnak járőri feladatokat is rendszeresen el kellett látnia a KMB csoporthoz tartozó településeken, illetőleg azon kívül is. A KMB csoport létrehozása nem eredményezi az eredeti működési körzet megváltoztatását, bővítését. A KMB Szabályzat egyértelműen, kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők (Mfv.I.10.751/2016/4.). A körzeti megbízott közterületi tevékenysége a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó, míg a járőri feladatok, a járőrszolgálat ellátása a járőr beosztáshoz tartozó feladat, függetlenül attól, hogy a feladatok között lehetnek átfedések. A felperes a perbeli időszakban az alperes utasítása alapján a KMB Szabályzat 24. pontjától eltérően teljesített rendszeresen járőri feladatokat a saját, illetve a Ti KMB csoport működési körzetén kívül, számos esetben nem is járőrrel közösen, ami a beosztásától eltérő, többletfeladat-ellátásnak minősült. Rámutatott, hogy a felperes által szintén ellátott, a kísérőőri beosztás feladatai közé tartozó átkísérések és kísérőőri feladatok a szolgálati beosztásába nem tartozó olyan többletfeladatok, melyek egyben tilalmazottak a körzeti megbízott számára. A felperes által a fokozott ellenőrzések, illetve a különleges jogrend alkalmazásával ellátott feladatok nem felelnek meg a KMB. Szabályzat 21. pontjában foglaltaknak, továbbá az alperes nem bizonyította, hogy a TIK általi küldések valamennyi alkalommal különlegesen indokolt, késedelmet nem tűrő esetekben történtek. E küldéseknek a felperes rendszeresen a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül tett eleget, melynek során járőrfeladatokat látott el. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, melyekért részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. Rögzítette továbbá, a kísérőőri, átkísérési, kézbesítési feladatok, a kézbesítés fogantatosítása is tilos a körzeti megbízottnak, melyekre a T. Rendőrkapitányság teljes illetékességi területén rendszeresen került sor. Az elővezetés nem tilos, hanem kifejezetten lehetséges, azonban csak és kizárólag a működési körzetben, azaz település¹, település² és település³ településeken. Ennek ellenére a felperesnek azt a saját, illetve a KMB csoport működési körzetén kívül is rendszeresen fogantatosítania kellett. A közlekedésrendészeti, anyagi káros közlekedési balesetek helyszínelése kapcsán a felperes által ténylegesen elvégzett tevékenység nem értékelhető többlettevékenységként. Megállapította, hogy a T. Rendőrkapitányságon a perbeli időszakban folyamatosan több járőri, járőrvezetői státusz betöltetlen volt, ezért az alperes a rendelkezésre álló járőri létszámmal a járőrszolgálati feladatokat nem tudta ellátni, így a felperes igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján is megalapozottnak találta. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg, mert azt a folyamatosan, a felperes munkaidejének jelentős részében ellátott többlettevékenységére tekintettel az általa végzett többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseit, 45. §-át, és a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletét, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését, a KMB Szabályzat 2. pontját, 3. pont d.) alpontját, a 15., 18., 20., 21., 22., 24., 25., 31., 37., 57-58., 60-63., 70. pontjait, továbbá az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyeletei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) egyes pontjait hivatkozva. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, azonban a tényállást csak részben állapította meg megfelelően, és ebből következően a megállapított tényállásnak a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott; a tényállás [9] és [11] bekezdései alatt olyan megállapításokat tett, amelyek a perben rendelkezésre álló és beszerzett bizonyítékok értékeléséből megalapozottan nem következnek. A per adatai nem támasztották alá, hogy a felperes rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot látott el a TIK utasítása alapján; ugyanis – a felperes által sem vitatottan – a KMB Szabályzat 37. pontjára figyelemmel a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, a közterületi szolgálatellátás legalapvetőbb formája pedig a járőrözés. A felperes csupán azt kifogásolta, hogy e feladatokat a működési körzetén kívül is ellátta, önmagában ezen körülményből azonban még annak helytállósága esetén sem következne, hogy járőr beosztásba tartozó feladatot látott el. A TIK ügyeletvezetője a teljes, aktuálisan szolgálatot teljesítő személyi állomány vonatkozásában gyakorolja az utasításadás jogát, következésképpen megalapozatlan az a következtetés is, hogy a TIK utasítása alatt ellátott feladatok kizárólag járőr beosztásba tartozó feladatok lennének. Kizárólag abból, hogy a felperes szolgálati helyén a perbeli időszakban több járőri és járőrvezetői státusz betöltetlen volt, nem vonható le olyan következtetés, hogy a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők az alacsony létszám miatt nem tudták ellátni a járőri munkát; a létszámhiány önmagában nem igazolja a megbízási díjra való jogosultságot. A felperes a működési körzetéből a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontja értelmében jogszerűen elvonható volt. A fentiekre is figyelemmel az elsőfokú bíróság az ítélet [59], [60] és [70] bekezdéseiben megalapozatlan következtetésekre jutott, miután nem járőri feladatokat láttatott el a felperessel, valamint annak oka nem a járőri létszámhiány volt. Az elsőfokú bíróság a jogalkotói szándék és a KMB Szabályzat rendelkezéseinek téves értelmezésével határozta meg a körzeti megbízott működési körzetének fogalmát. Tévesen értelmezte a KMB csoport létrehozásának célját is, mivel a körzeti megbízotti feladatok folyamatos végrehajtását jelöli meg a csoport teljes területén és működési körzetében, azaz az összeadódott körzeti megbízotti működési körzetekben. A folyamatos rendőri lefedettség követelményét szintén a KMB csoport teljes körzeti megbízotti működési körzetében írja elő, több körzeti megbízott közös szolgálatellátásával. A KMB csoport létrehozásának célja nem az egyes körzeti megbízottak helyettesítése az egyes körzeti megbízotti működési körzetekben, hanem annak biztosítása, hogy a KMB csoport valamennyi tagja a csoport teljes területén biztosítsa a körzeti megbízotti feladatok ellátását, így a csoporttag körzeti megbízott működési körzete annak külön rögzítése nélkül is kibővül a KMB csoport összeadódott működési körzetére. Szintén tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 72. c) pontot, mivel az azon alperesi álláspontot erősíti, hogy minden csoporttag körzeti megbízottnak van egy szűkebb működési körzete, de minden tagra vonatkozik a csoport működési körzeteirása is, amely a KMB csoport működési körzetében történő zavartalan feladatellátást biztosítja. A szűkebb működési körzet

elkülönítése azért fontos, mert a KMB Szabályzatban szerepelnek olyan feladatok (44-49. pontok), amelyek jellegüknél fogva szorosan kötődnek a körzeti megbízott személyéhez. Tévesen értelmezte továbbá a közterületi szolgálat fogalmát is: annak legalapvetőbb formája ugyanis a járőrözés, melyet a járőr és a körzeti megbízott is elláthat, utóbbi jellemzően a KMB Szabályzat 50-63. pontjaiban írt rendészeti feladatként. Ennek megfelelően téves az a következtetés, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető a beosztásába tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen végzi; a körzeti megbízott a közterületi szolgálat során a feladatait jellemzően gépkocsizó vagy gyalogos járőrözés keresetében hajtja végre. Téves következtetést vont le akkor, amikor a körzeti megbízott által a működési körzetében ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen látja el. Ha a működési körzeten kívül vagy egy a KMB csoportba tartozó másik körzeti megbízottal látja el a körzeti megbízott ugyanazt a közterületi szolgálati (rendészeti) feladatot, az már nem körzeti megbízotti beosztásba tartozó, hanem járőr feladat. A körzeti megbízott bővebb feladatrendszere indokolja a körzeti megbízotti beosztásnak a járőr és járőrvezetői beosztáshoz képest magasabb jogszabály szerinti besorolását, melyhez magasabb összegű illetmény is társul. Hivatkozott arra, hogy a KMB Szabályzat 15., 21., 22. és 24. pontjai a körzeti megbízotti feladatellátást (így a közterületi szolgálatot is) a KMB csoport teljes működési körzetében írják elő, esetlegesen több körzeti megbízott közös szolgálatellátásával. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte külön-külön a KMB Szabályzat 21. pontjában foglalt esetköröket, emellett álláspontja szerint tévesen is értelmezte azokat, holott a felperes küldései megfeleltek a KMB Szabályzat 21. pont c), d) alpontjaiban foglaltaknak. A rendszeresség nem kizáró feltétel az eseti jelleg meghatározásakor, mivel késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés céljából nem mellőzhető a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonása pusztán amiatt, hogy erre az adott szolgálati napon, vagy az adott hónapban már többször, akár rendszeresen sor került. Jogszabálysértően állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy nem igazolta a TIK küldések különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedéseként való megtörténtét – e körben hangsúlyozta, hogy a késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés nem kizárólag járőri feladat és azt a felperesnek a működési körzeten kívül is el kell látnia –; az ezzel ellentétes állítás valóságát véleménye szerint a felperesnek kellett volna bizonyítania. Ugyancsak figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság, hogy bizonyos (pl. határrendészeti) feladatok ellátására kifejezetten csak a világjárvány kapcsán elrendelt veszélyhelyzet időszakában került sor. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértően állapította meg, hogy a felperes keresete a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján is megalapozott, egyrészt mert a felperes nem járőr, hanem körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatokat látott el, másrészt azt sem igazolta, hogy az általános, és nem konkrétan megnevezett járőri státusz betöltetlenséggel okozati összefüggésben rá közvetlenül, ténylegesen milyen többletfeladatok hárultak.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Az alperes a járőrfeladat, járőrszolgálat tekintetében részben vitatta a tényállást, de nem jelölte meg, hogy mit tart helyes ténynek és az állítását milyen bizonyíték támasztja alá. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje 70%-át egyébként közterületen

kell töltenie, azonban e követelménynek főszabályként a saját működési körzetében kell teljesülnie. Az alperes – a feladatok ellátásának elismerése mellett – súlytalanul ragaszkodott ahhoz, hogy kísérorri beosztásba nem volt beosztva; ezen feladatok ellátásának annyiban volt jelentősége, hogy azok a körzeti megbízottak számára kifejezetten tiltottak. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzeten kívül, a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe. A KMB csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alaptalannak tartotta, továbbá megjegyezte, hogy a megbízási díj igénye ezen alperesi álláspont elfogadása esetén sem lenne megalapozatlan, mivel szolgálati feladatokat a KMB csoport körzeten kívül is rendszeresen ellátott. Hangsúlyozta, hogy a körzeti megbízott csak a körzeti megbízotti körzeten belül láthat el, de csak is kizárólag járőrvezetői feladatokat és a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen. Kiemelte, hogy a közterületi szolgálat a járőrszolgálatnak nem feleltethető meg, azzal nem feltétlenül azonos. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, e két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre; a munkáltató a munkaköri feladatokat csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg. Hangsúlyozta, hogy a per alapját képező járőr és egyéb feladatok rendszerek, nem eseti jellegűek voltak. A működési körzeten kívüli feladatellátás tekintetében a kimentési okok pontos megjelölése, az e körben való tényállítás és bizonyítás az alperes terhére esett, aki azonban e körben részletes tényállítást nem tett, bizonyítékot nem szolgáltatott. A KMB Szabályzat 21. pontja taxatív meghatározza, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből mely esetekben lehet meghatározott feladatokra elvonni, azonban ebbe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele. Az alperes különleges jogrendre történő hivatkozását sem tudta elfogadni, mivel nem jelölte meg, hogy azzal kifejezetten összefüggően milyen feladatot látott el, illetőleg annak időtartama nem lehet eseti jellegű.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján túlnyomórészt helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[10] Az alperes fellebbezésében a tényállás tisztázottsága és a bizonyítékok értékelése tekintetében állított eljárásjogi jogszabálysértést, illetőleg az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte.

[11] Az alperes fellebbezésében helytállóan sérelmezte, hogy megalapozatlan volt az elsőfokú bíróság tényállásának az a megállapítása, miszerint a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők a peresített időszakban kimutatható alacsony létszám miatt a felmerülő járőri munkát nem tudták ellátni. A másodfokú bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti esetkörök vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott és ezen jogalap megállapításához nem elegendő ténynek a megállapítását tette lehetővé, hogy a T. Rendőrkapitányságon a perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt; mivel az ezt meghaladóan tett tényállási megállapítás valóban olyan, az alperes működési körébe tartozó, munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, mely túlmutat a per tárgyán. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásából a [9] bekezdés alatt található megállapítást és az indokolásban ezzel kapcsolatosan szereplő [57], [59] és a [60] bekezdésekből a járőrök létszámhiányával kapcsolatos részeket mellőzte; mivel a felperes által ellátottként hivatkozott ideiglenesen megüresedett, betöltetlen vagy az annak ellátásában tartósan akadályozott személy által betöltött szolgálati beosztások nem kerültek konkretizálásra és valamennyi felperesi többletfeladathoz hozzárendelésre, így a státuszok huzamos betöltetlenségéből, illetve az azt betöltő személy(ek) tartós akadályozottságából nem következik okszerűen, további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban foglaltak fennállása. Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy a törvényszék a megbízási díj jogalapja körében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára is alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat hangsúlyozta, így az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti esetköröket kellő mélységben nem vizsgálta, és e körben téves következtetésre jutott, az ügy érdemére nem hatott ki.

[12] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság az alperesnek a felperes összeadódott működési körzetére vonatkozóan tett hivatkozásának nem helytállóságát, mivel a saját és a KMB csoport működési körzet fogalmakat a KMB Szabályzat 3. d) pontja és a 15. pontja egyértelműen meghatározza. A saját működési körzet megváltozását, kibővülését a KMB csoport működési körzet létrehozása nem eredményezi, melyet a KMB csoport működési körzetének leírására vonatkozó elkülönítettségét a KMB Szabályzat 72. c) pontja egyértelműsíti azzal, hogy a KMB csoportba besoroltnak tekinti a saját megbízotti működési körzetet.

[13] Az alperes a megállapított tényállás körében azt is vitatta, hogy a felperes rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot végzett, azonban a per adatai és a más ügyben meghallgatott tanúvallomás a felperes által végzett, szolgálati beosztásába nem tartozó feladatok ellátását alátámasztották; ezért az alperes a tényállás ezen részének helytállóságát alaptalanul vitatta. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (2) bekezdése körében nem követett el olyan jogszabálysértést, mely az ügy érdemére kihatott volna.

[14] A tényállás-megállapítás és a bizonyítékok értékelése körébe nem tartozó minden más kifogásolt ítéleti megállapítás (pl. a körzeti megbízott működési körzetének értelmezése, a KMB csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásába, és melyek haladják meg azt) az elsőfokú

ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartozott és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadt, amely jogértelmezést a Kúria már elvégezte. Nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többlétszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult.

[15] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. b)-c) alpontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A 21. d) alpont vonatkozásában az alperes a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, azonban ezen állítását semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[16] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék.

[17] A felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért a működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította. A másodfokú bíróság e tekintetben leszögezi, hogy a KMB Szabályzat és a TIK utasítás ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabály, de nem jogszabály, így azok fellebbezésben megjelölt

pontjai megsértésére történt hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adhatott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdése].

[18] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállónan rögzítette, hogy a rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok besorolása jogilag rendezett; ugyanígy azt is, hogy a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak. Alaptalanul érvelt az alperes azzal, hogy a KMB csoport tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a KMB csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült, mert helytállónan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a saját működési körzetében kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében.

[19] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[20] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[21] Az alperes fellebbezésében ugyan hivatkozott a Hszt. 71. § (5) bekezdésének sérelmére, azonban ezzel összefüggő indokolást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően nem adott elő. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összepszerúségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összepszerúségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a

fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[22] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[23] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[25] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. január 17.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró